JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
SIEGBERT ALBER
10 päivänä helmikuuta 2000 *

I Johdanto

1. Tämä ennakkoratkaisumenettely koskee pääasiallisesti seuraavia kysymyksiä: ensinnäkin on selvitettävä, voiko maatalousministeriö antaa maatilan entisen omistajan aikaisempina vuosina viljelemiin peltokasveihin liittyviä — tietosuojattuja — tietoja uudelle omistajalle, joka tarvitsee niitä voidakseen hakea asianmukaisesti korvausta pellon kesannoinnista. Toiseksi tulee esille kysymys, saattoiko toimivaltainen viranomainen määrätä hakijalle seuraamuksia hakemuksessa annettujen väärien tietojen vuoksi, kun tiedot olivat vääriä, koska hakija ei ollut saanut tietoja viranomaisilta. Lopuksi on tutkittava, saivatko nämä seuraamukset perustua tietoihin, joiden antamisesta viranomaiset olivat kieltäytyneet.

II Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 *Yhteisön oikeussäännöt*

a) Tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille 30 päivänä kesäkuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1765/92 [1]

2. Tällä asetuksella otettiin käyttöön uusi tukijärjestelmä markkinoiden paremman tasapainon takaamiseksi. Asetuksen perustelukappaleissa todetaan markkinoiden tasapainosta seuraavaa:

” — — paras keino tämän tavoitteen saavuttamiseksi on lähentää tiettyjen peltokasvien yhteisön hintoja maailmanmarkkinahintoihin ja korvata virallisten hintojen laskun aiheuttama tulonmenetys näiden tuotteiden viljelijöille maksettavalla korvauksella; tukeen oikeutettu ala olisi tämän vuoksi rajoitettava alaan, joka on varattu peltokasvien viljelyyn tai johon on aikaisemmin sovellettu

* Alkuperäinen kieli: saksa.

1 — EYVL L 181, s. 12.

julkisesti rahoitettua kesannointi-järjestelmää — — .”

— —

3. Kyseeseen tulevat peltokasvit on asetuksen 1 artiklan mukaisesti lueteltu liitteessä I.

5. Korvaus myönnetään:

4. 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

a) kaikille tuottajille avoimen ’yleisen järjestelmän’ perusteella;

” — —

tai

2. Korvaus vahvistetaan hehtaaria kohti ja se vaihtelee alueittain.

b) pientuottajille avoimen ’yksinkertaistetun järjestelmän’ perusteella.

Tuki myönnetään alalle, joka on varattu peltokasveille tai joka on poistettu tuotannosta tämän asetuksen 7 artiklan mukaisesti ja joka ei ylitä alueellista perusviljelyalaa. Tämä määritellään alueen niiden hehtaarien keskiarvona, — — .

Yleisen järjestelmän perusteella korvausta hakevat tuottajat ovat velvolliset poistamaan tuotannosta osan tilansa viljelyalasta korvausta vastaan.

3. Alueellisen perusviljelyalajärjestelmän asemesta jäsenvaltio voi soveltaa yksilöllistä perusviljelyalajärjestelmää — — .

— — ”

5. 7 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Pellonpoistovelvoite, jota sovelletaan kuhunkin yleisen järjestelmän mukaisesti korvausta hakevaan tuottajaan, vahvistetaan:

— —

— yksilöllisen perusviljelyalan osalta hänen kyseisen perusviljelyalansa prosentuaalisena pienenemisenä.

— —

Tuotannosta poistetun alan on oltava viljelykierrossa — — ."

Käsiteltävänä olevan asian kannalta merkityksellisenä aikana pellonpoistovelvoite oli 10 prosenttia viljelyalasta.

b) Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdennetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä 27 päivänä marraskuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3508/92 [2]

6. Tämän asetuksen johdanto-osasta ilmenee, että "eri tukijärjestelmien erilaisen rakenteen vuoksi niiden hallinto ja jäsenvaltioiden toteuttama valvonta on toteutettu kunkin järjestelmän osalta sen omien sääntöjen perusteella; yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen ja olemassaolevien markkinoita koskevien toimenpiteiden uudelleen suuntaamisen vuoksi yhteisö voi suuressa määrin käyttää suoraa tukea tuottajille sekä kasvi- että kotieläintuotannon alalla; hallinto- ja valvontakoneiston mukauttamiseksi uuteen tilanteeseen ja niiden tehokkuuden ja kannattavuuden parantamiseksi on tarpeen luoda yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä — — ." Johdanto-osasta ilmenee lisäksi, että tämän uuden järjestelmän tavoitteena on samanaikaisesti sekä estää epäsäännönmukaisuudet että määrätä niistä seuraamukset. Yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän tavoitteena on ennen kaikkea, että jäsenvaltiot perustavat tietokonepohjaisia tietokantoja ja tallentavat tukihakemusten tiedot.

2 — EYVL L 355, s. 1.

Käsiteltävänä olevan asian kannalta merkityksellisten artiklojen sisältö on seuraava:

7. 2 artikla

"Yhdennetty järjestelmä sisältää seuraavat osat:

a) tietokonepohjainen tietokanta;

b) aakkosnumeerinen viljelylohkojen tunnistejärjestelmä;

— —

d) tukihakemukset;

e) yhdennetty valvontajärjestelmä."

8. 3 artikla

"1. Tietokonepohjaiseen tietokantaan on kirjattava kunkin maatilan osalta tukihakemuksista saadut tiedot. Tämän tietokannan on mahdollistettava erityisesti se, että [vähintään kolmea viimeksi kulunutta kalenterivuotta ja/tai markkinointivuotta koskevat tiedot ovat suoraan ja viipymättä saatavilla jäsenvaltion toimivaltaisessa viranomaisessa]. *

— — "

9. Asetuksen 9 artiklassa säädetään tietojen suojaamisesta seuraavaa:

"Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet kerättyjen tietojen suojaamisen turvaamiseksi." [3]

c) Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä joulukuuta 1992 annettu komission asetus (ETY) N:o 3887/92 [4]

10. Nämä soveltamissäännöt annettiin asetuksen perustelukappaleiden mukaan

* Lainausta on korjattu yhteisöjen tuomioistuimessa, koska asetuksen suomenkielinen versio on virheellinen.

3 — Käsiteltävänä olevassa asiassa sovellettavat kansalliset säännökset ovat vuoden 1984 *Data Protection Actissa* (vuoden 1984 tietosuojalaki).

4 — EYVL L 391, s. 36.

myös epäsäännönmukaisuuksien ja petosten ehkäisemiseksi ja niistä rankaisemiseksi. Tästä syystä 9 artiklassa säädetään epäsäännönmukaisuuksien vakavuuden mukaan porrastetuista seuraamuksista.

Asetuksen 9 artiklassa säädetään seuraavaa:

" — —

2. Jos todetaan, että pinta-alatukia koskevassa hakemuksessa ilmoitettu pinta-ala on suurempi kuin määritetty pinta-ala, — — tosiasiallisesti määritetystä pinta-alasta vähennetään kuitenkin:

— todettu ylitys kaksinkertaisena, jos se on enemmän kuin 2 prosenttia tai 2 hehtaaria enintään 10 prosenttia määritetystä pinta-alasta,

— 30 prosenttia, jos todettu ylitys on enemmän kuin 10 prosenttia ja enintään 20 prosenttia määritetystä pinta-alasta.

Jos todettu ylitys on enemmän kuin 20 prosenttia määritetystä pinta-alasta, pinta-alaperusteista tukea ei myönnetä.

Kuitenkin, jos kysymyksessä on tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin johdosta tehty väärä ilmoitus:

— asianomainen tuottaja menettää oikeutensa kyseisen tukijärjestelmän etuihin kuluvana kalenterivuonna

ja

— jos väärä ilmoitus on tehty tahallisesti, tuottajalla ei ole oikeutta — — tukijärjestelmän etuihin seuraavana kalenterivuonna — — .

Edellä tarkoitettuja vähennyksiä ei sovelleta, jos tuottaja todistaa pinta-alan määrityksen perustuneen toimivaltaisen viranomaisen hyväksymiin tietoihin.

— — "

2 *Kansallinen hallintomenettely*

11. Ennakkoratkaisukysymykset esittänyt kansallinen tuomioistuin kuvaa kansallista hakemusmenettelyä seuraavasti:

"Yhdistyneessä kuningaskunnassa peltokasvien viljelyalan tukea koskeva hakemus on tehtävä yhdennetyn järjestelmän lomakkeelle,[5] jossa on seuraavat kaksi osaa: päälomake (Base Form) ja tuloste peltoja koskevista tiedoista (Field Data Printout; jäljempänä peltotuloste). Peltotulosteessa luetteloidaan kaikki hakijan pellot erikseen; tuottajalla on velvollisuus ilmoittaa kunkin pellon osalta, mitä viljelykasvia sillä kasvaa, vai onko se kesannoitu. Maatalous-, kalastus- ja elintarvikeministeriö lähettää joka vuosi kaikille peltokasvien viljelyalan tuen hakijoille, jotka viljelevät edelleen samaa alaa, tietokonetulosteen, josta ilmenevät kaikki heidän edellisvuoden hakemuksessaan antamansa tiedot. Tuottajan tarvitsee siis tehdä ainoastaan tarvittavat muutokset täyttäessään yhdennettyyn järjestelmään liittyvää hakemusta.

Kaikissa vastaajan käyttämissä päälomakkeissa hakija velvoitetaan vakuuttamaan, että hakemuksen sisältämät tiedot ovat oikeat ja että 'toimivaltainen maatalousviranomainen (-viranomaiset) voivat luovuttaa [tiedot] luottamuksellisesti asianmukaisesti valtuutetuille toimihenkilöille, jotta nämä voivat tutkia hakemuksen oikeellisuuden, arvioida hakemuksen kattamaa (kattamia) järjestelmää (järjestelmiä) tai käyttää niitä kyseisten maatalousviranomaisten tehtäviin liittyvässä muussa tarkoituksessa'.

Koska käytetyssä peruslomakkeessa on tämä vaatimus, tuottaja saa tietyn pellon ensimmäisenä viljelyvuonna peltoja koskevia tietoja vastaavan tyhjän tulosteen, ja hänen oletetaan saavan tiedot, jotka olisi mainittu tulosteessa, muista lähteistä kuin maatalous-, kalastus- ja elintarvikeministeriöstä.[6] Jos tuottaja kykenee osoittamaan vastaajalle, että kyse on poikkeuksellisista seikoista ja että hän on käyttänyt kaikki tavanomaiset keinot hankkiakseen peltotulosteessa tavallisesti olevat tiedot, vastaaja voi antaa hänelle tiettyjä tähän tulosteeseen merkittyjä tietoja."

III Tosiseikat

12. Pääasian kantajat, Trevor Robert Fisher ja Penny Fisher (jäljempänä kantajat), viljelevät kolmea tilaa. Kaksi näistä tiloista omistaa The Flint Co. Ltd (jäljempänä Flint), ja ne oli vuoteen 1995 saakka vuokrattu Nicholsonille. Nicholson asetettiin konkurssiin vuonna 1994, ja Flint irtisanoi vuokrasopimuksen. Flint sai tilat hallintaansa vasta lokakuussa 1995.

5 — Yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän lomake.

6 — Jäljempänä vastaaja.

13. Kesällä 1995, siis jo ennen tilojen hallinnan palautusta, Flintin edustajat pyysivät Fisheriä tarkastamaan molempien tilojen viljelykasvit sen selvittämiseksi, mitkä sadot olivat korjattavissa. Fisher toimitti tarkastuksen peltokasviasiantuntijan kanssa.

14. Kun tilojen hallinta oli lokakuun lopulla 1995 palautunut Flintille, kantajat alkoivat viljellä niitä. He halusivat kesannoida tietyt pellot ja hakea siitä korvausta.

15. Nicholson tai kukaan hänen lukuunsa toimiva henkilö ei toimittanut kantajille tietoja tilojen aikaisemmasta viljelyhistoriasta. Tämän vuoksi kantajat pyysivät vuoden 1995 marraskuun alussa näitä tietoja vastaajalta, koska he eivät olleet voineet saada niitä mistään muualta. Kantajat pyysivät yksityiskohtaisia tietoja erityisesti tilojen kesannointikorvauksiin oikeuttavista maista ja edellisten vuosien peltotulosteista. Viranomainen kieltäytyi 7.11.1995 päivätyllä kirjeellään antamasta pyydettyjä tietoja perustaen kantansa vuoden 1984 Data Protection Actiin (vuoden 1984 tietosuojalaki). Se totesi edelleen, että "jos te ette voi saada tarvittavia tietoja ehdotetuista lähteistä, voimme poikkeuksellisesti harkita maita koskevien perustietojen antamista".

16. Toimivaltainen viranomainen katsoi 21.11.1995 päivätyssä kirjeessään, että kantajat olivat käyttäneet kaikki tavanomaiset keinot pyydettyjen tietojen saamiseksi, ja toimitti näille kahden tilan maita koskevat tietyt perustiedot ja tietoja siitä, mitkä maat oli kesannoitu edellisinä vuosina. Tietoja kasveista, joita aikaisempia vuosia koskevien peltotulosteiden mukaan oli viljelty eri pelloilla, ei kuitenkaan annettu.

17. Kun kantajat saivat nämä tiedot, he olivat jo kylväneet osan maista ja aikoivat kylvää loppuosan seuraavana keväänä.

18. Kantajat jättivät 3.5.1996 kesannointikorvauksia koskevan hakemuksensa toimivaltaiselle viranomaiselle. Heille ilmoitettiin 26.11.1996, että heidän hakemuksensa käsittelyn yhteydessä oli ilmennyt, että kaksi heidän tiloilla kesannoimaansa peltoa eivät olleet oikeutettuja kesannointikorvauksiin aiemman viljelyhistoriansa vuoksi. Näin ollen tällaisia korvauksia ei voitu maksaa.

19. Kantajille määrättiin lisäksi asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan mukaiset seuraa-

mukset, koska he olivat kesannoineet maata, joka ei ollut tukikelpoista.

20. Kantajat valittivat päätöksestä, jolla seuraamukset oli määrätty, mutta valitus hylättiin. Sen jälkeen he panivat High Court of Justicessa vireille hallinto-oikeudellisen menettelyn vaatien, että se toimivaltaisen viranomaisen päätös kumottaisiin, jolla heille oli määrätty seuraamuksia, ja että asiassa määrättäisiin suoritettavaksi vahingonkorvausta. Kantajat väittivät menettelyn yhteydessä, että heidän erehdyksensä, kun he kesannoivat tukikelvottomia maita, johtui siitä, että toimivaltainen viranomainen oli kieltäytynyt toimittamasta heille yksityiskohtaisia tietoja kyseisten maiden aiemmasta viljelyhistoriasta. Heidän mukaansa viranomainen ei olisi saanut käyttää heitä vastaan tietoja, joita se oli kieltäytynyt antamasta heille.

21. Vastaaja on vastannut tähän todeten, ettei se voinut toimittaa viljelyhistoriaa koskevia tietoja rikkomatta niitä velvollisuuksia, joita sillä oli Nicholsonia ja pesänhoitajaa kohtaan. Sillä oli kuitenkin ollut velvollisuus käyttää näitä tietoja tarkistaakseen, olivatko kesannoidut maat tukikelpoisia.

22. Vastaaja on oikeudenkäynnissä lisäksi väittänyt — ja ennakkoratkaisukysymykset esittänyt tuomioistuin on tämän vahvistanut — että kantajat olisivat voineet varmistua siitä, että kesannoidut maat olivat kesannointikelpoisia, jos he olisivat käyttäneet kesällä 1995 itse tekemäänsä tarkastukseen perustuvia tietoja ja toimivaltaisen viranomaisen heille marraskuussa 1995 antamia tietoja. Ennakkoratkaisukysymykset esittänyt tuomioistuin on kuitenkin katsonut myös, että jos kantajien pyytämät lisätiedot olisi annettu heille, ennen kuin he tekivät kevätkylvön 1996, he olisivat kesannoineet vain tukikelpoiset maat. Ennakkoratkaisukysymykset esittäneen tuomioistuimen mukaan se seikka, että he eivät toimineet niin, johtuu välittömästi siitä, että heille ei ollut annettu heidän haluamiaan lisätietoja.

23. Sen selvittämiseksi, oliko toimivaltainen viranomainen velvollinen toimittamaan pyydetyt lisätiedot kantajille ja saiko toimivaltainen viranomainen määrätä seuraamuksia, vaikka se oli kieltäytynyt antamasta kyseisiä tietoja, kansallinen tuomioistuin on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle kolme ennakkoratkaisukysymystä.

IV Ennakkoratkaisukysymykset

"1. a) Sallitaanko asetuksen (ETY) N:o 3508/92 3 artiklan 1 kohdassa ja 9 artiklassa, kun niitä tarkastellaan yhdessä yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden kanssa, asetuksen 2 artiklan nojalla käyttöön otetun tietokonepohjaisen tietokannan sisältämien

sellaisten tietojen antaminen sivullisille, jotka liittyvät peltokasvien viljelyalan tuen aikaisemman hakijan antamiin tietoihin tai hänen lukuunsa annettuihin tietoihin?

b) Jos vastaus kysymykseen 1 a) on myöntävä, onko toimivaltaiselta viranomaiselta lainmukaisesti edellytettyä tietojen antamista rajoitettu niiden henkilöiden osalta, joille tiedot voidaan ilmaista

i) aikaisemman hakijan Yhdistyneessä kuningaskunnassa käytössä olevassa päälomakkeessa valtuuttamiin henkilöihin ja/tai

ii) henkilöihin, jotka pyytävät näitä tietoja hakiessaan maataloustukea samoille alueille kuin aikaisempi hakija, vaikka viimeksi mainittu kieltäytyisi antamasta näitä tietoja

ja niiden tietojen osalta, jotka pitää antaa

iii) tietoihin, jotka eivät kuulu liikesalaisuuden piiriin ja/tai

iv) tietoihin, joiden antaminen on tarpeen sen varmistamiseksi, että tietoja pyytävä henkilö voi kohtuullisin toimin välttää omaan maataloustukihakemukseensa liittyvät seuraamukset?

2. Jos vastaus kysymykseen 1 a) on myöntävä ja toimivaltainen viranomainen on lainvastaisesti jättänyt antamatta tiedot, joita on pyydetty olosuhteissa, joissa asianomainen henkilö olisi kesannoinut vain tukikelpoiset maat, jos hän olisi saanut nämä tiedot, riittääkö tämä aiheuttamaan sen, että asetuksen (ETY) N:o 3887/92 9 artiklan nojalla määrätyt seuraamukset ovat lainvastaisia?

3. Riippumatta siitä, onko toimivaltaisen viranomaisen menettely sen jättäessä ilmaisematta kysymyksessä 1 a mainittuja tietoja ollut lainmukaista vai lainvastaista, onko näillä viranomaisilla oikeus käyttää henkilöä vastaan sellaisia tietoja, joita ne ovat pyynnöistä huolimatta kieltäytyneet toimittamasta tälle henkilölle?"

V Asianosaisten väitteet

24. Kantajat väittävät ensimmäisen kysymyksen osalta, että asetuksen N:o 3508/92 3 artiklaa on "tulkittava" siten, että jäsenvaltioilla on "velvollisuus" huolehtia siitä, että tietokonepohjaiseen tietokantaan tallennetut tiedot voidaan pyynnöstä saada toimivaltaiselta viranomaiselta. Kantajien mielestä tämä tulkinta vastaa asetuksen pääasiallista tavoitetta, eli väärinkäytösten estämistä, yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteita ja yhteisön oikeuden yleisiä periaatteita, kuten avoimuutta, yhdenvertaista kohtelua, luottamuksensuojaa ja puolustautumisoikeuksien noudattamista.

25. Tietojen antamisvelvollisuutta koskevista rajoituksista ei kantajien mukaan säädetä asetuksen N:o 3887/92 9 artiklassa (tietojen suojaaminen), vaan nimenomaisten säännösten puuttuessa niistä pitäisi päättää punnitsemalla keskenään asianosaisten intressejä. Tämä on tehtävä noudattaen suhteellisuusperiaatetta siten, että päätöksellä suojataan olemassa olevat intressit. Koska käsiteltävänä olevassa asiassa ei kantajien mielestä ole tällaisia perusteita, tietojen antamisesta kieltäytyminen ei ollut perusteltua.

26. Toisen ennakkoratkaisukysymyksen osalta kantajat toteavat, että koska toimivaltainen viranomainen kieltäytyi asetuksen N:o 3508/92 vastaisesti ja näin ollen "lainvastaisesti" antamasta tietoja, se ei olisi saanut määrätä asetuksen N:o 3887/92 mukaisia, näihin tietoihin perustuvia seuraamuksia. Kantaja katsoo lisäksi tai toissijaisesti, että seuraamuksilla ei ole selvää ja yksiselitteistä oikeudellista perustaa. Lopuksi toimivaltainen viranomainen käytti väärin toimivaltaansa ja/tai jätti huomiotta kantajien perustellun luottamuksen ja/tai määräsi suhteettomat seuraamukset. Viranomainen ei missään tapauksessa voi perustella seuraamuksia omalla "lainvastaisella" menettelyllään. Kun otetaan huomioon, että kantajat olivat pyytäneet tiettyjä tietoja ja että siitä oli kuitenkin kieltäydytty, seuraamukset eivät voi olla samat kuin laiminlyönnin ja tarkoituksellisen käyttäytymisen yhteydessä.

27. Kolmannen kysymyksen osalta kantajat toteavat, että tietojen antamisesta kieltäytyminen on asetuksen N:o 3887/92 tavoitteiden ja/tai yleisten oikeusperiaatteiden, erityisesti avoimuutta, puolustautumisoikeuksien noudattamista ja luottamuksensuojaa koskevien periaatteiden vastaista ja näin ollen "lainvastaista". Toimivaltainen viranomainen ei voi ainakaan perustella määrättyjä seuraamuksia tiedoilla, joita ei annettu kantajille, heidän nimenomaisesta pyynnöstään huolimatta. Mikäli kantajat olisivat saaneet pyytämänsä tiedot, hakemuslomakkeessa ei olisi ollut vääriä tietoja.

28. Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen mielestä asetuksen N:o 3508/92 3 artiklaa (tietokonepohjainen tietokanta) on tarkasteltava yhdessä asetuksen 9 artiklan (tietojen suojaaminen) kanssa. Koska 9 artiklassa vaaditaan tietojen suojaamista, 3 artiklassa ei voida tarkoittaa vapaata tiedonsaantia. Koska tiedot tallennetaan hallinnollisia ja valvontatarkoituksia varten, niitä voidaan pyytää yhdennetyn järjestelmän hallinnosta vastaavalta toimivaltaiselta viranomaiselta vain siihen tarkoitukseen. Tätä 3 artiklan tulkintaa tukee asetuksen kuudes perustelukappale, jonka mukaan tietokonepohjainen tietokanta on perustettu *muun muassa ristiintarkastusten*[7] mahdollistamiseksi. Asetuksen 3 artiklan on tarkoitus mahdollistaa se, että viranomaiset voivat hallinnoida yhdennettyä järjestelmää, eikä sitä, että viljelijöille annetaan tietoa. Asetuksen 9 artiklassa tarkoitettu tietojen suojaaminen koskee myös niiden tietojen luottamuksellisuutta, jotka on suojeltu Euroopan ihmisoikeuksien yleissopimuksen 8 artiklan nojalla (yksityisyyden suoja). Hakijoiden antamat tiedot ovat yleensä taloudellisesti arkaluonteisia tietoja, jotka annetaan viranomaisille luottamuksellisesti. Tästä seuraa, että 9 artikla rajoittaa luottamuksellisten tietojen antamista.

29. Tietojen suojaamisen ulottuvuus ei Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen mukaan käy ilmi 9 artiklasta, koska se ei sisällä tätä koskevia yksityiskohtaisia säännöksiä, vaan jäsenvaltion oikeussäännöksistä, joiden on oltava yhdennetyn järjestelmän sisällön ja merkityksen mukaisia.

30. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus lähtee sen vuoksi siitä, että kerätyt tiedot ovat yleensä luottamuksellisia, koska hakijoidenkin on voitava olla varmoja siitä, että tiedot tallennetaan vain hallinnollisia tarkoituksia varten eikä niitä periaatteessa anneta sivullisille. Poikkeuksia voidaan tehdä vain asianosaisten luvalla, tai kun julkinen intressi edellyttää tietojen antamista. Käsiteltävänä olevan asian yhteydessä kumpikaan edellytys ei täyty. Koska Nicholson ei antanut lupaa tietojen antamiseen, toimivaltainen viranomainen ei katsonut voivansa antaa kantajien pyytämiä tietoja. Jotta kantajat eivät olisi joutuneet kärsimään seuraamuksista, heille annettiin kuitenkin kohtuulliset perustiedot tilojen maiden koosta. Asiaan liittyvien intressien — perusoikeuksien ja -vapauksien suoja yhtäältä ja tukihakemukseen vaadittavien tietojen tarve toisaalta — johti siihen, että kantajille annettiin vain nämä perustiedot.

31. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus katsoo, että ennakkoratkaisukysymyksen esittäneen tuomioistuimen toinen kysymys on näin ollen vailla kohdetta; mikäli siihen kuitenkin pitää vastata, on otettava huomioon, että asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2 kohdan mukaan seuraamuksia on määrättävä myös, vaikka teko ei olisi tuottamuksellinen. Koska yhdennetyn järjestelmän tavoitteena on petosten estäminen, jokaisesta hakulomakkeella olevasta

7 — Korostus Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen kirjelmässä.

väärästä tiedosta pitää määrätä seuraamuksia.

32. Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen mielestä kolmanteen kysymykseen on siksi vastattava, että seuraamukset voivat perustua tietoihin, joita hakijalla ei ole ollut. Sen mielestä toimivaltaisella viranomaisella ei ole toimivaltaa harkita, pitääkö seuraamuksia määrätä, vaan se on velvollinen määräämään seuraamukset väärien tietojen ilmoittamisesta.

33. Komissio on sitä mieltä, että tietojen antaminen kantajille nyt käsiteltävänä olevassa asiassa ei ollut yhteisön oikeuden vastaista. Komission mielestä kantajat olisivat kesannoineet vain tukikelpoista maata, jos toimivaltainen viranomainen olisi antanut heille heidän pyytämänsä tiedot. Tietojen antamista kantajille tukee sen mielestä kolme seikkaa.

34. Ensinnäkin toimivaltainen viranomainen on antanut tiedot kantajalle perustellessaan seuraamuksia, sillä puolustautumisoikeuksien noudattaminen edellytti näin meneteltävän. Sen tähden on vaikea ymmärtää, miksei niitä olisi voitu antaa jo aiemmin.

35. Toiseksi tietojen antaminen ei ole asetuksen N:o 3508/92 3 artiklan vastaista. Sen mukaan tietojen on oltava suoraan ja viipymättä saatavilla jäsenvaltion *toimivaltaisessa viranomaisessa.* [8] Tämä merkitsee komission mukaan sitä, että tietojen halutaan olevan myös muiden kuin viranomaisten saatavilla. Asetuksen 9 artiklassa luodaan vain yleinen perusta tietojen suojaamiselle, mainitsematta yksityiskohtia. Tietojen antamisesta voidaan kieltäytyä vain, mikäli se olisi asianosaisen intressien vastaista.

36. Kolmanneksi intressien punnitseminen olisi johtanut käsiteltävänä olevassa asiassa siihen, että tiedot olisi voitu antaa. Asetuksesta N:o 3508/92 ei kuitenkaan ilmene, miten kyseisiä intressejä on arvioitava. Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY [9] — jota ei kuitenkaan voitu vielä soveltaa käsiteltävänä olevassa asiassa — on tältä osin selkeämpi. Tämän direktiivin 7 artiklassa sallitaan tietojen antaminen sivullisille, jos se on tarpeen sivullisten oikeutetun intres-

8 — Korostus komission kirjelmästä.

9 — EYVL L 281, s. 31.

sin toteuttamiseksi, paitsi milloin asianosaisen intressit ja oikeudet estävät sen. [10]

37. Kantajat tarvitsivat pyytämiään tietoja, jotta he saattoivat hakea asetuksen N:o 1765/92 mukaisia korvauksia ja jotta he olisivat voineet välttää väärien tietojen antamisesta määrättävät seuraamukset. Tiedot, joista käsiteltävänä olevassa asiassa on kyse, eivät olisi enää vaikuttaneet Nicholsonin oikeudelliseen asemaan, joten hänen intressinsä eivät voineet syrjäyttää kantajien intressejä. Tietojen antaminen olisi kuitenkin voinut auttaa kantajia käyttämään oikeuksiaan ilman, että siitä olisi aiheutunut Nicholsonille haitallisia seurauksia. Tiedonantovelvollisuus on komission mukaan yleisempää muilla oikeudenaloilla — vakuutustoiminnassa, luottovakuutusoikeudessa ja työoikeudessa. Näillä aloilla on kyse tiedoista, jotka koskevat yksityisten velvollisuuksia ja vastuita. Myös käsiteltävänä olevassa asiassa on kyse vastuukysymyksistä (seuraamukset) ja velvollisuuksista (tukeen oikeutettujen alojen kesannointi). Tiedot olisi joka tapauksessa pitänyt voida antaa kantajille aakkosnumeerisesti [11] asetuksen N:o 3508/92 4 artiklassa tarkoitetulla tavalla siten, että sivulliset eivät olisi voineet käyttää tietoja väärin, koska he eivät olisi voineet luoda yhteyttä näin saatujen tietojen ja aikaisemman vuokralaisen (Nicholsonin) välille.

38. Ennakkoratkaisukysymykset esittäneen tuomioistuimen toisen ja kolmannen kysymyksen osalta komissio toteaa, että seuraamuksia ei olisi saanut määrätä niiden tietojen nojalla, joita kantajat eivät saaneet pyynnöstään huolimatta. Tällaisella menettelyllä olisi nimittäin loukattu kantajien puolustautumisoikeuksia, koska heille ei ollut toimitettu niitä tietoja, joilla seuraamuksia perusteltiin. Vaikka nyt esillä olevassa asiassa on kysymys siitä, mitä tietoja seuraamusten välttämiseksi voidaan antaa, huomioon on otettava kantajien oikeus tulla kuulluiksi ja heidän puolustautumisoikeutensa. Tietojen aiempi antaminen olisi ollut järkevää myös hallintomenettelyn sujuvuuden kannalta, jotta olisi vältytty seuraamuksiin liittyvältä työläältä hallinnolliselta menettelyltä. Koska seuraamusten määrääminen johtui siitä, että toimivaltainen viranomainen kieltäytyi antamasta pyydettyjä tietoja, siitä ei saa koitua vahinkoa kantajille. Koska toimivaltainen viranomainen ei ollut toiminut lainmukaisesti, kun se kieltäytyi antamasta tietoja, se ei voinut vedota tähän seikkaan seuraamuksia määrätessään.

10 — Direktiivin 95/46/EY 7 artiklassa säädetään seuraavaa:
"Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, että henkilötietoja voidaan käsitellä ainoastaan,
a) jos rekisteröity on yksiselitteisesti antanut suostumuksensa,
— —
f) jos käsittely on tarpeen rekisterinpitäjän tai tiedot saavan sivullisen oikeutetun intressin toteuttamiseksi, paitsi milloin tämän intressin syrjäyttävät rekisteröidyn — — suojaa tarvitsevat intressit ja perusoikeudet ja -vapaudet."

11 — Aakkosnumeerisesti tarkoittaa desimaaliluvuin ja kirjaimin koodattuna.
Komission mainitsemassa 4 artiklassa säädetään seuraavaa:
"Aakkosnumeerinen viljelylohkojen tunnistejärjestelmä perustuu maarekisterikarttoihin ja -asiakirjoihin, muihin kartta-aineistoihin tai ilmavalokuviin tai satelliittikuviin tai muuhun vastaavaan tukiaineistoon tai useisiin näistä tekijöistä."

VI Arviointi

1 *Ensimmäinen kysymys*

39. Ensimmäisellä ennakkoratkaisukysymyksellään — jota on tutkittava yhdessä sen alakohtien kanssa — kansallinen tuomioistuin haluaa pääasiallisesti selvittää, onko peltokasvien viljelijällä käsiteltävänä olevassa asiassa tarkoitetuissa erityisoloissa oikeus saada tietoja, jotka on asetuksen N:o 3508/92 3 artiklan mukaisesti tallennettu tietokonepohjaiseen tietokantaan. Nämä erityisolot syntyvät muun muassa siitä, että tuen hakijat — kantajat — aikoivat viljellä kyseisiä peltoja ensimmäistä kertaa. Peltojen aikaisempien vuosien viljelyä koskevien tietojen ilmoittaminen saattaa olla asetuksen N:o 3508/92 9 artiklan vastaista (tietojen suojaaminen).

40. Asetuksen N:o 3508/92 3 artiklan 1 kohdasta ja 9 artiklasta ei yksiselitteisesti käy ilmi, olisiko kantajien pyytämät tiedot voitu antaa. Olen komission kanssa yhtä mieltä siitä, että 3 artiklan 1 kohdan sanamuoto — siinä säädetään, että tietokannan on mahdollistettava se, että tiedot ovat saatavilla toimivaltaisessa viranomaisessa —, osoittaa, että tiedon pyytäjinä voivat olla muutkin kuin viranomaiset. Tämä ei kuitenkaan vielä tarkoita sitä, että he voivat olla myös sivullisia. Kuten asetuksen kuudennesta perustelukappaleesta [12] käy ilmi, tietoja ei käytetä ainoastaan tukihakemusten tarkastamiseen, vaan niitä käytetään hallinnon lisäksi myös valvontaan. Valvonnan voi varmasti suorittaa myös toinen viranomainen kuin se, joka käsittelee hakemuksen. Siltä osin olen samaa mieltä Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen kanssa, vaikka siitä ei mielestäni, toisin kuin se väittää, seuraa, että olisi yleisesti kiellettyä antaa tietoa sivullisille.

41. Myöskään 9 artiklasta, jonka mukaan tietojen suojaaminen on turvattava, ei voida päätellä, saako toimivaltainen viranomainen antaa tiedot. Eräät seikat tosin tukevat sitä, sillä jos tietojen antaminen olisi yleisesti kiellettyä, tietojen suojaamista ei tarvittaisi. Myös viittaus *tarvittaviin* toimenpiteisiin saattaisi viitata siihen, ettei tietojen antaminen ole yleisesti kiellettyä. Kummankaan artiklan sanamuoto ei kuitenkaan ole riittävän yksiselitteinen, jotta asetettuihin kysymyksiin voitaisiin vastata.

42. Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan epäselvien tai tulkinnanvaraisten käsitteiden tulkinnan on lähdettävä oikeussäännöksen tar-

12 — Asetuksen N:o 3508/92 kuudennessa perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:
"Kerättyjen tietojen hallinto ja käyttö tukihakemusten tarkastamiseksi edellyttää sellaisten pysyvien tietokonepohjaisten tietokantojen luomista, jotka mahdollistavat erityisesti ristiintarkastukset."

koituksesta ja tavoitteesta.[13] Asetuksen N:o 3508/92 tavoitteena on sen perustelukappaleiden mukaan hallinnollisten ja valvontatoimenpiteiden tehostaminen. Tehokkuuteen kuuluu myös nopeutettu ja yksinkertaistettu hallinnollinen menettely, johon ei liity laajaa viranomaistoimintaa, lisäselvityspyyntöjä eikä jälkikäteen tehtäviä oikaisuja. Helpotusten on koskettava myös tuen hakijaa, kuten asetuksen N:o 3887/92 viidennestä perustelukappaleesta käy ilmi, vaikka se koskeekin muuta asiaa.[14] Tehokkaasta menettelystä voidaan puhua vasta, kun tuottajan asetuksen N:o 3508/92 6 artiklan mukaisesti ilmoittamat tiedot ovat täydellisiä ja pitävät paikkansa heti alusta lähtien — ja siihen hän saattaa tarvita viranomaisten antamia tietoja.

43. Kuten perustelukappaleista lisäksi käy ilmi, asetuksen N:o 3508/92 tarkoituksena on myös epäsäännönmukaisuuksien rankaiseminen ja estäminen. Siitä voidaan päätellä, että viranomaisten on jo etukäteen aktiivisesti autettava tuen hakijaa ilmoittamaan asianmukaiset tiedot mahdollisesti itse tietoja toimittamalla. Tämä voi tietyissä tapauksissa aiheuttaa tietojen luovuttamisvelvollisuuden, jos hakija välttämättä tarvitsee tiedot hakeakseen tukea ja välttääkseen seuraamukset, ja jos luovuttamisella ei loukata sivullisten oikeuksia etenkään tietosuojan osalta, mikä on yksittäistapauksessa tutkittava punnitsemalla kyseessä olevia intressejä.

44. Myös tietojen suojaamisen yleiset oikeusperiaatteet vahvistavat tämän arvion. Valtionhallinnon yleisen avoimuusperiaatteen mukaisesti avoimuutta voidaan rajoittaa vain erityisten oikeuttamisperusteiden nojalla. Sen vuoksi nyt esillä olevassa asiassa on punnittava kyseessä olevat intressit, koska tietosuojan abstrakti periaate ei ole riittävä peruste. Koska 9 artikla ei sisällä muita säännöksiä tietojen suojaamisen tavoista ja ulottuvuudesta, jäsenvaltioiden on pitkälti toteutettava tarvittavat toimenpiteet. Kansallisilla toimenpiteillä ei kuitenkaan saada mennä pitemmälle kuin on tarpeen.[15] Tämä vahvistetaan myös tietojen suojaamista koskevassa direktiivissä 95/46/EY.[16] Direktiivi ei tosin ollut vielä voimassa tämän asian kannalta merkityksellisenä ajankohtana, mutta sen säännökset voidaan ottaa huomioon, koska sillä ei — kymmenennen ja yhdennentoista perustelukappaleen mukaan — otettu käyttöön uusia oikeusperiaatteita, vaan konkretisoitiin siihenastisia oikeuskäsityksiä.

45. Joidenkin edellytysten on kuitenkin täytyttävä, jotta sinänsä suojattuja tietoja voidaan antaa myös ilman asianosaisten nimenomaista lupaa.

13 — Asia C-223/98, Adidas, tuomio 14.10.1999 (Kok. 1999, s. I-7081, 23 kohta) ja asia C-6/98, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Rundfunkanstalten [ARD] v. Pro Sieben Media AG, tuomio 28.10.1999 (Kok. 1999, s. I-7599, 27 kohta ja siinä mainittu oikeuskäytäntö).

14 — Viides perustelukappale alkaa lauseella: "Tuottajien työn yksinkertaistamiseksi on — — "

15 — Edellä alaviitteessä 13 mainitussa asiassa Adidas annettu tuomio.

16 — Mainittu 36 kohdassa ja alaviitteissä 9 ja 10.

46. Tämä merkitsee käsiteltävänä olevassa asiassa sitä, että tietojen pyytäjän pitää olla henkilö, joka tarvitsee tiedot välittömästi asetuksessa N:o 3508/92 asetettujen edellytysten täyttämiseksi. On selvää, että näitä edellytyksiä eivät täytä sivulliset, esimerkiksi yksityiset luotonantajat tai veroviranomaiset tai ympäristöviranomaiset, jotka voivat haluta tietoja muista kuin asetuksessa mainituista syistä. Asetuksen N:o 3508/92 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu tuottaja, joka tarvitsee tiedot tämän asetuksen 6 artiklan mukaisten tietojen ilmoittamista varten, kuitenkin on tällainen tietojen saamiseen oikeutettu henkilö.

47. Lisäksi pitää olla varmaa, ettei tietojen pyytäjä voi saada pyydettyjä tietoja muulla tavalla. Tämä seikka on käsiteltävänä olevassa asiassa käynyt kiistattomasti ilmi. On tosin oltava yhtä mieltä vastaajan ja ennakkoratkaisukysymykset esittäneen tuomioistuimen kanssa siitä, että kantajat olisivat voineet varmistua siitä, mitä aiempi tuottaja oli viljellyt, jos he olisivat käyttäneet kesällä 1995 itse tekemäänsä tarkastukseen perustuvia tietoja ja viranomaisen heille myöhemmin antamia tietoja. Ei ole tarpeen selvittää sitä, miksi he eivät käyttäneet näitä tietoja. Saattaa olla, etteivät he voineet korjata itse satoa, kuten alun perin oli tarkoitus — omistajahan sai tilat takaisin vasta lokakuussa 1995. Siksi heitä ei voi syyttää siitä, etteivät he selvittäneet asioita aikaisemmin, siis kesällä 1995. Se tosiseikka, että oli mahdollista todeta silmämääräisesti, mitä aiempi tuottaja oli viljellyt, päinvastoin osoittaa, etteivät tiedot olleet niin suojaamisen tarpeessa, ettei niitä olisi saanut toimittaa.

48. Lisäedellytyksenä on, että tiedon pyytäjien intressien pitää olla etusijalla suojattujen tietojen haltijan intresseihin verrattuna. Myös tämä edellytys täyttyy käsiteltävänä olevassa asiassa, koska tiedot olivat erittäin tärkeitä kantajien yritystoiminnalle ja taloudelle. Sekä tukien saaminen että seuraamusten välttäminen riippuivat tiedoista. Kantajille aiheutui lisäksi ylimääräinen tulonmenetys siitä, että he kesannoivat tietojen puuttuessa vääriä peltoja, joita olisi muuten varmasti viljelty. Sitä vastoin on vaikea ymmärtää, mistä johtui, ettei aiempi viljelijä halunnut antaa tietoja. Kantajan edustaja totesi suullisessa käsittelyssä, että pyydetyt tiedot oli annettu kantajille seuraamusten perusteluissa. En voi kuitenkaan ymmärtää, miksi näitä tietoja ei voitu antaa aiemmin, kun ne kerran annettiin (piti antaa) jälkeenpäin.

49. Lisäksi on oltava varmaa, ettei tietojen haltijalle koidu vahinkoa tietojen toimittamisesta. Esitetyistä asiakirjoista ei käy ilmi seikkoja, jotka tukisivat vahingon syntymistä. Vahingon syntymisen estämiseksi pyydetyt tiedot olisi voitu antaa aakkosnumeerisesti — koodattuina.

50. Kansallisen tuomioistuimen asiana on kuitenkin tutkia, täyttyvätkö edellä maini-

tut edellytykset, ja sen on otettava huomioon yksilöiden oikeuksien ja vapauksien suojeluun liittyvät periaatteet henkilötietojen käsittelyssä.

51. Käsiteltävänä olevan asian erityispiirteiden ja yhdennetyn järjestelmän merkityksen ja sisällön perusteella katson, että asetuksen N:o 3508/92 3 ja 9 artiklassa sallitaan se, että toimivaltaiset viranomaiset punnittuaan asianosaisten henkilöiden tietojen suojaamiseen liittyviä intressejä antavat uudelle viljelijälle hänen pyytämiään, aikaisempina vuosina viljeltyihin peltokasveihin liittyviä tietoja, jos hän tarvitsee niitä voidakseen hakea asianmukaisesti tukea pellon kesannointiin.

2 *Toinen kysymys*

52. Toisella kysymyksellään kansallinen tuomioistuin haluaa pääasiallisesti selvittää, ovatko asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan nojalla määrätyt seuraamukset lainvastaisia käsiteltävänä olevassa asiassa jo pelkästään sen vuoksi, että toimivaltainen viranomainen on jättänyt antamatta pyydetyt tiedot asianomaisille henkilöille, jotka olisivat muuten toimineet asianmukaisesti.

53. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan asetuksen N:o 3887/92 9 artiklassa mainitut seuraamukset voidaan tosin määrätä silloinkin, kun vääriä tietoja ilmoittaneen hakijan ei voida todistaa tehneen väärää ilmoitusta tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin takia. Asiassa National Farmers' Union [17] annetussa tuomiossa yhteisöjen tuomioistuimen oli selvitettävä, voidaanko 9 artiklassa tarkoitut seuraamukset määrätä myös vilpittömässä mielessä tehdyistä virheistä. Se vastasi tähän kysymykseen myöntävästi ja totesi, että seuraamuksilla ei loukata oikeusvarmuuden periaatetta, syrjintäkiellon periaatetta eikä suhteellisuusperiaatetta. Yhteisöjen tuomioistuin päätyi tähän johtopäätökseen pitkälti asetuksen N:o 3887/92 tarkoituksen ja tavoitteen nojalla, sillä siinä säädetään, että petosten estämiseksi seuraamuksia määrätään kaikkien väärien tietojen ilmoittamisesta tukihakemuksessa.

54. Käsiteltävänä olevan asian tosiseikat eroavat kuitenkin edellä mainitun asian tosiseikoista siinä, että voidakseen tehdä asianmukaisen tukihakemuksen kantajat pyysivät toimivaltaiselta viranomaiselta tietoja, joita he eivät voineet saada mistään muualta. Vasta sen jälkeen he antoivat vääriä tietoja. Vastaaja väitti, että se oli velvollinen määräämään seuraamuksia, koska sillä ei ole harkintavaltaa. En voi kuitenkaan olla samaa mieltä säännöksen ehdottomuudesta. Kuten asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2 kohdan — tämän ratkaisuehdotuksen 10 kohdassa mainitusta — neljännestä alakohdasta ilmenee, vähennyksiä "ei sovelleta, jos tuottaja todistaa pinta-alan määrityksen perustuneen toimivaltaisen viranomaisen hyväksymiin tietoihin". Viranomaisen pitää siis pidättäytyä seuraamusten mää-

17 — Asia C-354/95, National Farmers' Union ym., tuomio 17.7.1997 (Kok. 1997, s. I-4559).

räämisestä, jos hakemus on täytetty väärin sen itse hyväksymien tietojen vuoksi. Seuraamuksia — 9 artiklan 2 kohdassa mainittuja vähennyksiä — ei saa määrätä, jos hakemuksen väärät tiedot perustuvat viranomaisen antamiin vääriin tietoihin. Merkitystä ei ole sillä, onko viranomainen toiminut virheellisesti. Näihin päätelmiin on päädyttävä vastakohtaispäätelmänä myös silloin, kun hakemuksen tiedot ovat vääriä sen tähden, että hakija ei ole saanut viranomaiselta mitään tietoja. Tältä osin ei ole merkitystä sillä — edelleen analogisesti päätellen —, saiko viranomainen toimittaa tiedot vai ei.

2 kohdan viidennen alakohdan säännöksen kanssa — koska se olisi voinut ja edellä esitetyn perusteella sen olisi pitänytkin estää väärien tietojen ilmoittaminen — tyytyä samaan menettelyyn kuin tapauksessa, jossa väärät tiedot ovat peräisin siltä itseltään.

3 *Kolmas kysymys*

55. Koska myös nyt esillä olevassa asiassa sovelletaan yhteisön oikeutta siitä syystä, että siihen sovelletaan asetusten N:o 3508/92 ja 3887/92 säännöksiä, oikeusvarmuutta, hallinnon lainmukaisuutta, puolustautumisoikeuksien suojelua ja suhteellisuutta koskevat yleiset oikeusperiaatteet on otettava huomioon. Tästä seuraa, että viranomainen ei saa seuraamuksia määrätessään periaatteessa vedota edeltävään vastakkaiseen toimintaan. Sellainen menettely, jossa viranomainen voisi määrätä seuraamuksia, vaikka se hakijan sille esittämän pyynnön perusteella etukäteen tietäisi, ettei hakijalla ole tietoja eikä hän voi ennen hakemuksen jättämisajankohtaa enää saada niitä mistään muualta, ja että on erittäin todennäköistä, että hakemuksen tiedot ovat vääriä, ei ole perusteltavissa. Tällaisessa laiminlyöntitapauksessa viranomaisen pitää analogisesti asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan

56. Kolmannella kysymyksellään kansallinen tuomioistuin haluaa pääasiallisesti selvittää, onko viranomaisilla oikeus käyttää henkilöä vastaan sellaisia tietoja, joita ne ovat pyynnöistä huolimatta kieltäytyneet toimittamasta tälle henkilölle. Koska tähän kysymykseen vastattiin jo kahteen ensimmäiseen kysymykseen vastattaessa, siihen ei tarvitse enää vastata. Antamatta jätettyjen tietojen käyttäminen seuraamusten määräämisen perusteena ei olisi muutoinkaan mahdollista. Jos tiedot esitettäisiin perusteluissa ja näin julkistettaisiin, se vastaisi niiden antamista jälkikäteen ja olisi — kuten edellä todettiin — ristiriidassa viranomaisen aiemman toiminnan kanssa. Tulos olisi sama, jos tietoja, jotka on alun perin kieltäydytty antamasta, ei esitettäisi perusteluissa. Tällöin perustelut olisivat puutteelliset ja olisi yhdyttävä komission käsitykseen siitä, ettei seuraamusten määrääminen olisi tässä tapauksessa lainmukaista muun muassa puolustautumisoikeuksien loukkaamisen vuoksi.

VII Oikeudenkäyntikulut

57. Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukselle ja Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

VIII Ratkaisuehdotus

58. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin vastaisi ennakkoratkaisukysymyksiin seuraavasti:

1. Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdennetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä 27 päivänä marraskuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen N:o 3508/92 3 ja 9 artiklaa on tulkittava siten, että niissä sallitaan se, että jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset antavat käsiteltävänä olevan asian kaltaisessa tapauksessa uudelle viljelijälle hänen pyytämiään, aikaisempina vuosina viljeltyihin peltokasveihin liittyviä suojattuja tietoja, jos

   — hän tarvitsee niitä voidakseen hakea asianmukaisesti tukea pellon kesannointiin,

   — tietoja ei saa mistään muualta,

— uuden viljelijän intressit syrjäyttävät aiemman viljelijän intressit, ja

— ei ole odotettavissa, että aiemmalle viljelijälle koituisi vahinkoa tietojen toimittamisesta.

2. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät anna näitä tietoja tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetussa asetuksessa (ETY) N:o 1765/92 säädettyjen korvausten hakijalle, tai jos ne päätyvät edellytysten tutkimisen jälkeen siihen tulokseen, etteivät ne voi antaa näitä tietoja hakijalle, joka ilmoittaa näiden puuttuvien tietojen vuoksi vääriä tietoja, ei saa määrätä seuraamuksia tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä joulukuuta 1992 annetun asetuksen (ETY) N:o 3887/92 9 artiklan 2 kohdan perusteella.